

И сѣкашъ ржката на нѣкой изкусенъ рисувачъ окраси полето съ най-чудни краски. То прилича на изтъканъ пѣстъръ келимъ.

А изъ него рой мушици, червейчета и бубулечки се движатъ и оживѣватъ цѣлия божи свѣтъ.

И надъ земята, и подъ нея кипи животъ, живѣятъ и работятъ безброй разнолики животинки.

Мине врабче, мине чучулига или ластовичка, уловятъ червейче или мушичка и бързатъ да нахранятъ гладнитѣ си мили рожби.

А тѣ сж тѣй лакоми

Или пѣкъ прѣхврѣкне птичка и търси градиво за гнѣздото си, търси вълница или друго нѣщо меко, да излюпи на него пилцитѣ си.

А татъкъ подъ дебела сѣнка овчаръ свирисъ медна свирка, агънцата блѣятъ и подскачатъ около майкитѣ си.

Пѣкъ и гората е весела. Тя тежи отъ цвѣтове и зеленина.

И човѣку драго става да споходи мѣстата, дѣто цѣло лѣто е игралъ, пѣсни пѣлъ, цвѣтя бралъ.

И полето, и гората, и въздухътъ и земята, — всичко оживѣва, радва се и здрависва пролѣття.

Обичамъ те, природо, кога намѣтнешъ красивата си пролѣтна прѣмѣна

Цвѣтко.